

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 451 כס"ד ערש"ק פר' כי-תשא (פרשת-פרה) י"ח אדר תשע"ג

פנינים יקרים

כי תשא את ראש בני ישראל (ל', י"א) ידוע כי צדיקיא אינון שלוחי דמטרוניא וכל מגמתם להתפלל על השכינה כביכול, וזה יש לומר שמרומז ג"כ בפסוק, כי תשא, אין תשא אלא תפלה כמו שנאמר (ירמיהו ז) ואל תשא בעדם רינה ותפילה, והוא שאמר כשתשא תפלה להשי"ת, את ראש בני ישראל ראוי שיהיה עבור הראש היינו השכינה הקדושה כנ"ל, והבן.

ונתנו איש כופר נפשו לה' וגו' (ל', י"ב) והוא מפני שאין אדם בעולם שאינו צריך לכופר נפש, כמ"ש כי אדם אין צדיק בארץ וגו', ורק כאשר כל ישראל בקשר אחד אז הם מכפרים זה על זה כמש"כ בויק"ר (ל', י"ב) אמר הקב"ה יוקשרו כולם אגודה אחת והם מכפרים אלו על אלו וכו'... (תפארת ציון)

והיה לבני ישראל לזכרון לפני ה' לכפר על נפשותיכם (ל', ט"ז) לפי לשון הכתוב והיה לבני ישראל לזכרון הול"ל לכפר על נפשותיהם, לכן נראה לומר שכוונת השי"ת על נפשות הצדיקים דכאשר ישראל מתלכלכן ח"ו בחטא גדול אז נוטל הקב"ה צדיק אחד מהם להיות כפרתם. ע"ז אמר השי"ת לכפר נפשותיכם ולא תהיו צריכים להיות כפרה בשבילם.

זה יתנו כל העובר על הפקודים (ל', י"ג) אפילו שהוא בשפל המדרגה... (דברי שמואל להר"ק מיניקלשבורג)

אך את שבתותי תשמרו (ל', י"ג) פרש"י כל אכין ורקין מיעוטין למעט שבת ממלאכת המשכן וכו' אך נודע שאין הקב"ה שורה אלא את דבא ושל רוח על בן צריך האדם להיות בעיניו בבחינת מ"ה ואין, ואז ישרה הקב"ה שכינתו ובדאי אז לא יחסר לאדם כלום כיון שאין נחשב כלום בעיני עצמו א"כ לא שייך חסרון בדבר שהוא אין. וזהו אך למעט שיהיה האדם ממעט עצמו כאין ואז ישרה בו אלקותו וכו'.

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו וגו' (ל', י"ד) מלמד שהיה משה לומד ושוכח עד שנתנה לו תורה במתנה ככלה לחתן. היחוד חתן וכלה הוא תענוג תמידי המתחדש ממש על בני הווג, בבחינה זו הולכים ממדריגה למדריגה וזהו מלמד שהיה משה לומד ושוכח ר"ל ששוכח התענוג התמידי כי לא היה לו התענוג הזה רק מאז שנתנה לו התורה ככלה וחתן דהיינו שניתן לו הכח להתחדשות המתמדת לילך כל יום ממדריגה למדריגה ובכל מדריגה ועלייה חדשה נעשה תמיד בחינת כלה יחוד חדש והוא התענוג הגדול בהתחדשות כמשוש חתן על כלה והבן.

זכור לאברהם וגו' (ל"ב, י"ג) גפן ממצרים חסיע, מה גפן עוקרין ממקום זה ושותלין במקום אחר וכו' נראה דמשונה הגפן בזה שאינו מתקלקל ע"י המקום ויכולין לעקרו ולשתלו במקום אחר. וזה שבחן של בני ישראל שהגם שהם במקומות הרעים מ"מ כשנגאלו משם הם במדרגתם הראשונה ולכן נמשלו לגפן. וזהו זכור לאבות הקדושים.

ויאמר להם כה אמר ה' אלקי ישראל וגו' (ל"ב, כ"ז) למרות הצווי החמור שנצטוו והרגו איש את אחיו ואת רעהו עדיין הקב"ה מייחד שמו עליהם ולא זו מחבבם כמש"כ כי אמר ה' אלקי ישראל.

(מדבר קדש מהר"ש מבול)

אנא חטא העם הזה חטאה גדולה וגו' (ל"ב, ל"א) לשון הכתוב מראה כאלו שחטא העם יש בו ערך וצ"ב. אמנם בעצם לא חטאו ישראל כלל כי אם הערב רב בלבד ובכ"ז נחשב בעיניהם כאלו חטאו חטאה גדולה מפני שלא מיהו. נמצא שבעצם הערה שחטאו חטאה גדולה רומם מעלתן של ישראל. (זרע קודש להר"ק מרופשיץ) **לך** רד וכו' (ל"ב, ז) פסל לך (ל"א, א) רימו כאן אחר שחטאו ישראל בעגל נמשך הפגם למשה כמ"ש לך רד כי שחת עמך, וזהו פסל לך דייקא כך בעצמך שיאירו כך אותיות התורה כמקורם לחטא. וזהו שרמזו חז"ל באמנם (גדרים לה) הפסולת יהיה שלך כי ידוע השב מאהבה ודונות נהפכין לזכויות... (דגל מחנה אפרים)

האשק שיחת הרא"ש ז"ע א"א א"א שאלת תורה תפלה חלקא לזכרם ע"א א.א.

- יא -

ל"וחטאתי נגדי תמיד" לא רק בנ"א יום. אצל דוד המלך לא היו נ"א יום, אצלו היה "וחטאתי נגדי תמיד", אני מעורר את השחר, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. לכאורה מה השבח הגדול ב"חצות לילה", הרי יש הרבה יהודים שמשכימים באמצע הלילה, רק חצות לילה זהו החושך הכי גדול, ודוד המלך היה כל ימיו בחושך הכי גדול, בחינת חצות לילה, וכל הזמן הוא ראה את עצמו נידון, וביקש שהרבש"ע יביא אותו ליום הדין שלו והוא ידון אותו, וממילא לא תהיה לקליפה כל שליטה עליו. דוד המלך זכה לזה, ועל זה היה מודה לקב"ה "חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך", שכאשר הוא יבוא לדין הוא ישפט במשפטי צדקך, ע"י הקב"ה בעצמו, ולא ע"י הקליפה, וגם אנו כולנו יכולים ללכת בדרך הזו. הוא לא היה שונה מאיתנו. דוד המלך הגיע מיהודה ותמר, מלוט ושתי בנותיו, והגיע ל"דוד מלך ישראל חי וקיים. כמו שהוא השיג כך כל אחד יכול להשיג, רק זו היא העבודה של היצר הרע, לשבור, והוא מקרר אותנו שלא יהיה לנו חשבון.

לכן הבה נתאחד כולנו, ולא תהיה שנאת אחים, לא תהיה בינינו קנאה רק קנאת ה' צב-אות, ומאהבה טפילה יהיה אהבת ה', ע"י שמחסיבות שהוא שולח לנו נשמע שהוא המונע אותנו מלפגום. ואם מגיע לנו באמצע תפילה מחשבה רעה, עלינו לדעת שהרבש"ע שלח אותה אלינו בשביל שנראה מי אנו באמת, ולא להשבר מזה, כמו שאין להשבר מכל מה שהאדם עובר בחיי היום-יום, מהכל הוא צריך לשמוע שזה

לכן אל לנו להטעות את עצמינו בשטויות כאלו שחסידים שוטים מטעים את עצמם, זה הקרירות של היצר הרע שרוצה למנוע מאיתנו להתאחד. הוא רוצה שיהיה בינינו קנאה, שנאת אחים, תאוות טפילות, ולא לתת לנו להתדבק לקוב"ה. אולם בשביל זה נתן לנו הקב"ה את החמישים ואחד יום הללו, בשביל שנגיע בהם לחשבון הנפש שלנו, ולישוב הדעת האמיתי. שנאהב אחת את השני, וממילא היסורים שלנו לא ישברו אותנו. כי כשיש לאדם כאבים ויש לו חבר אמיתי הוא משיח את לבו לפניו והכאב מתפוגג. הוא נוכח לראות שזה רק דמיון ולא כאב.

לכן אני מבקש מכם חברים, בואו נתאחד כולנו. אל תטעו את עצמכם בדמיונות. הכל שקר כדי לבלב את המוח ולכלות את החיים לריק. כולנו מרוחים באותו בוך, אבל יש לנו דרך לעשות תשובה בכל רגע. יש לנו זכויות גדולים מיהודים ששפכו את דמם בשביל הרבש"ע. בכל דור היו צדיקים שהפקירו את עצמם עבור הקב"ה בכדי שהזכות שלהם תחזיק את הדורות שיבואו אחריהם עד שמשחית יתגלה, דהיינו עד שתהיה אצלנו שלימות של אהבת אחים ואהבת רעים, כשאיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק.

- יב -

הרבש"ע נתן לנו את נ"א הימים בכדי שנתיישב בדעתנו להגיע לכל זה, אבל הימים הללו עברו, הנ"א יום של שנת תשל"ח כבר נגמרו. לכן כולנו צריכים לקחת עצמנו ביחד, ואם נזכה להתאחד יחד נגיע

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

459
ג

כי הוא לא שומע שחברו מספר על המצוקה שלו, הוא שומע את הכאב שלו עצמו. הוא כלל לא שומע שהחבר מדבר על הבעיות שלו, הוא רק אומר "אוי וי, הוא מספר לי מה קרה אצלי", ואז הוא מתפלל על הצרה שלו. הוא מתפלל על עצמו, אך בעצם הוא מתפלל על חברו, כי החבר הכואב מדבר אליו ומעורר אותו. ואדם כזה, ששומע מדברי החבר את הכאב שלו עצמו ומתעורר לתפילה - הוא נענה תחילה.

זוהי התכלית של הבריאה - שאנו נתאחד ביחד. וכשנתאחד ביחד, יש התחדשות בכל רגע, וכל הזמן יש התחדשות של הנ"א יום. זוהי הבחינה של הצדיק אמת, הוא לא חי רק בנ"א יום, כי כל השנה הוא חי בחשבון הנפש כמו שאנו חיים בנ"א יום. נמצא, שאף פעם לא מאוחר. אנו יכולים להתחיל עכשיו, ונהיה דבוקים בצדיקים האמיתיים, והם יתנו לנו את הכוחות מכוחות הנפש שהם השיגו בעבודתם, והם יעלו את כל הניצוצות.

- יג -

הבה נקוה שהרבש"ע יזכה אותנו שנוכל להתאחד. ואפילו אם ח"ו מדברים לשון הרע על החבר צריך לדעת שזה לא אבוד. צריך לבקש מהרבש"ע: סלח לי על כל מה שדיברתי, ולבקש מחילה מהחבר, ולהמשיך להתקדם הלאה. עד שנגיע לשלימות שנהיה בחינת "אדם", ע"י שהרבש"ע יזכה אותנו לתקן את פגם עץ הדעת וחטא העגל, ונזכה לשלימות שהתפילות שלנו יתעלו, והרבש"ע יוריד את ביהמ"ק למטה והוא ישרה בינינו, והוא

מה שהוא, ולחרוש, ולצעוק, עד שיצא מכל הבחינות של הפגמים שלו ויתחיל לחיות עם הרבש"ע בבחינת "פה אל פה אדבר". ותמיד יפחד ממנו. כי הוא יהיה מקושר אליו בכל רגע. כי כאשר האדם הוא בשפלות הרבש"ע מתגלה בכל רגע ורגע לבחינת היסוד שלו ע"י הסיבות שהוא שולח לו, והוא דבוק בו מתוך השפלות.

כשאדם מגיע להכרה הזו הוא מגיע לכלות הנפש, אבל לכלות הנפש לא מגיעים ברגע אחד, זו עבודה של שנים ארוכות. בשביל להגיע לכלות הנפש צריך להתפשט מהמציאות הגשמית שלנו, ולחיות במציאות הזו שהרבש"ע בורא אותנו בכל רגע בבחינת גולם, ובכל רגע הוא נופח בנו נשמת חיים, ואז נודה לקב"ה על כל נשימה ונשימה שנתת בי, ונחיה במציאות הו"י בשלימות.

התכלית של הבריאה היא שאנו נגיע למדרגה הזו, ואז נזכה להפגש עם גדולי הצדיקים אחרי הפטירה שלנו, והם יצדיקו לנו את הדין ע"י שביאו אותנו להישפט לפני כסא הכבוד, ולקליפה לא תהיה שליטה עלינו. ולא משנה באיזה אופן נפלנו, אף פעם לא מאוחר, ואנו יכולים להתחיל בכל רגע. ואם נתאחד אנו כולנו יהיה לנו יותר קל. כשיש לאחד כאב הוא זקוק להשיח את ליבו לפני החבר, וכשתהיה אחדות יכאב החבר את כאבו ולא ידבר עליו לשון הרע, כי כשהוא שומע את הכאב של החבר הוא שומע מזה את הכאב שלו עצמו. על זה נאמר "המתפלל בעד חברו הוא נענה תחילה", דהיינו כשאחד משיח את ליבו לפני רעהו החבר שומע את מצוקתו ומתפלל עליו,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

451
T

לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן", ואז יהיה שמו של הקב"ה שלם.
כשהתפילות שלנו יהיו "כליל תקטר", הרבש"ע יקבל כל תפילה שלנו, ויזכה אותנו בשלימות בית השלישי, ויזכה ללקט ביחד את כל הניצוצות שפגמנו, ולא יאבד מאיתנו שום ניצוץ. אז יהיה בשלימות קומת 'אדם' מלפני חטא עץ הדעת, ואז יזכה ל"יבא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב, ויזכה לבית השלישי, ויזכה לאחדות השלימות, ותחתית המתים, ושופרו של משיח, כולנו יחד במהרה בימינו. אמן.

ילחם את המלחמה עם עמלק. את מלחמת עמלק אנו מוכרחים לעבור, לא שייך אחרת, כי עד שלא ימחה זכר עמלק איך אפשר שיהיה שמו של הקב"ה שלם. אבל כשאנו נהיה באחדות, ונחזיק אחד בשני שלא ניפול, נזכה להיות יחד עם כל הצדיקים אמיתיים, והם יתנו לנו זכות שנוכל לעבור את מלחמת עמלק בשלום, ויזכה לשמוע בכל רגע של מחיית עמלק את השכינה הקדושה. אחרי שימחה זכר עמלק הרבש"ע יזכה אותנו ויוריד לנו את הבית השלישי שנבנה מהתפילות שלנו, כמו שמבקשים "ותערב

שהשמחה במעונם

הר"ר שמעון קליין ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יעקב קליין ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יצחק יששכרופ ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יהודה לייב יששכרופ ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכדה ולאירוס' הנכדה
משפ' גולדשטיין להולדת הנכדה הר"ר דוד גולדשטיין ומשפ' להולדת הבת
הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנין
הר"ר מרדכי סגל ומשפ' להולדת הנכד הר"ר נתן סגל ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר יעקב עמית ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר יהושע קרליץ ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר זאב קיפר ומשפ' ומשפ' לאירוס' הבת
הר"ר יהושע רובינפלד ומשפ' לנישואי הנכדה

משפ' שטרנגר לנישואי הנכדה הר"ר חיים רובינפלד ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר צבי ולדמן ומשפ' לנישואי הבן הבה"ח משה ולדמן לנישואיו

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

